

[Finansministeren.]

til, og jeg regner med at kunne fremsætte forslag til nye afskrivningsregler m. v. allerede i løbet af foråret.

Jeg skal i øvrigt ikke ved denne lejlighed foretage en nærmere gennemgang af forslagene enkelte bestemmelser, men blot henvise til, hvad jeg har sagt ved de tidligere fremsættelser. Derimod skal jeg fremsætte nogle mere almindelige bemærkninger om visse af de hovedspørgsmål i forbindelse med en skattereform, som det forekommer mig særlig påkrævet at få løst i den nærmeste fremtid.

Under drøftelserne af skattereformen er der fra flere sider rejst indvendinger mod den foreslåede skat af kapitalvinding. Jeg forstår meget vel, at der kan være uenighed om selve skattesatsen og om, hvilke avancer og andre erhvervelser der skal inddrages under denne beskatning. Om man skal bruge betegnelsen kapitalvindingsskat, eller om man vil foretrække at tale om en „særlig“ indkomstbeskatning, kan også diskuteres.

Derimod forekommer det mig vanskeligt at bestride, at vi savner en sådan beskatning.

Vi har nu mere end 50 år haft progressiv indkomstskat her i landet. Selv om der har været og stadig er nogen uenighed om, hvor stærk progressionen bør være, er der vel ingen, der tænker på at afskaffe selve progressionen i beskatningen. I det alt overvejende antal tilfælde, hvor de indkomstbeløb, der beskattes, virkelig er indtjnt i løbet af et enkelt indkomstår, forekommer en progressiv beskatning da også rimelig og naturlig.

Imidlertid forekommer det ikke så sjældent, at den fortjeneste eller erhvervelse, som skatteyderen indkasserer i ét indkomstår, i virkeligheden kan henføres til en række indkomstår. I disse tilfælde kan det virke meget hårdt, hvis det modtagne beløb skal lægges sammen med skatteyderens øvrige indtægt og beskattes „på toppen“ af denne efter en progressiv skala.

Hvis en skatteyder f. eks. igennem 20 år har oparbejdet en forretning, som han derefter sælger, vil han som regel i salgsåret kunne indkassere et vederlag for goodwill, d. v. s. betaling for overtagelsen af den kundekreds, som han har oparbejdet i de

20 år, han drev forretningen. Hvis denne goodwill andrager 40 000 kr. og skatteyderens årsindtægt gennemgående har ligget på 20 000 kr., har han altså i virkeligheden tjent omkring 22 000 kr. om året, men er hidtil kun blevet beskattet af de 20 000 kr. For denne skatteyder vil en beskatning af de 40 000 kr. i et enkelt år virke langt hårdere, end hvis han år for år var blevet beskattet af tilvæksten i goodwillværdien. Man har da også indset, at en beskatning af den fulde goodwill i salgsåret vil virke urimeligt. Da en fordeling af beløbet over tidligere indkomstår vanskeligt lader sig praktisere, har man i stedet foreskrevet, at vederlag for goodwill ganske vist skal beskattes i salgsåret, men kun for halvdelens vedkommende. Det siger sig selv, at en sådan beskatning ofte vil virke ganske tilfældig. Ikke desto mindre anvendes samme princip for forskellige andre erhvervelser af lignende karakter. Jeg tænker her på vederlag for opgivelse af retten i henhold til en forpagtningskontrakt eller en udbyttekontrakt, avance ved salg af patentret o. lign.

Med hensyn til beskatningen ved tilbagekøb af renteforsikringer, pensionsforsikringer o. lign. er der i de senere år indført en regel, der tjener samme formål som bestemmelserne om beskatningen af goodwill m. v., men som er noget anderledes udformet. Tegner en skatteyder en pensionsforsikring el. lign., kan han efter de regler, der har været gældende siden skatteåret 1955-56, fuldt ud fratrække de årlige præmier ved opgørelsen af sin skattepligtige indkomst. Når forsikringsydelse kommer til sin tid kommer til udbetaling, skal de naturligvis på sædvanlig måde medregnes til den skattepligtige indkomst. Det kan imidlertid forekomme, at en sådan forsikring ophæves i utide, således at skatteyderen i stedet for en række årlige ydelser får udbetalt et engangsbeløb. Da dette engangsbeløb er tilvejebragt ved hjælp af præmier, der er fratrukket i den skattepligtige indkomst, er det kun naturligt, at det beskattes. For at undgå, at skatteyderen rammes for hårdt af progressionen, fordeles beskatningen over udbetalingsåret og de to næste indkomstår med en tredjedel i hvert af årene. Også i disse tilfælde ville det være en fordel både for skatteyderen og for skattemyndighe-